

prima instanță: Gh. Bîrsan (Judecătoria Edineț)

instanța de apel: T. Duca, S. Procopciuc, E. Grumeza (Curtea de Apel Bălți)

ÎNCHEIERE

15 februarie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al

Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul: Svetlana Filincova

Judecătorii: Maria Ghervas, Iurie Bejenaru,

examinînd chestiunea admisibilității recursului declarat de avocatul Odobescu Ghenadie în interesele Elenei Moraru,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Moraru Elena împotriva lui Gudumac Vladimir și Întreprinderea Mixtă Societatea Internațională de Asigurări „Moldasig” Societate cu Răspundere Limitată, cu privire la repararea prejudiciului material și moral și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 08 noiembrie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de Moraru Elena și menținută hotărîrea Judecătoriei Edineț din 02 martie 2016,

c o n s t a t ă:

La 12 octombrie 2015 Moraru Elena a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Gudumac Vladimir cu privire la repararea prejudiciului material și moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că în urma accidentului rutier produs din vina pîrîtului la data de 14.03.2012, care se afla la volanul automobilului de model Vaz-2107 cu nr/î ED AZ 472, s-a ales cu vătămări corporale medii - comotie cerebrală, fractura fibulei drepte, edemul țesăturilor moi ale capului, echimoză la coapsa dreaptă care au fost produse prin acțiunea traumatică a unui corp dur contodont.

Prin sentința Judecătoriei Edineț din 22 iunie 2012 Gudumac Vladimir a fost recunoscut culpabil de comiterea infracțiunii prevăzute de art.264 alin.(l) Cod penal și în baza legii date i s-a aplicat pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 20 u.c, ce constituie 4000 lei, fără privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport. Acțiunea civilă depusă de Moraru Elena a fost admisă în fond, lăsînd-o spre examinare în ordine civilă.

Sustine că nu a fost stabilit de la cine să fie încasată despăgubirea, precum nu a fost stabilită suma despăgubirii de către instanța de fond. Indică că, inculpatul nu i-a restituit prejudiciul cauzat.

Cere încasarea de la Gudumac Vladimir în beneficiul său a prejudiciului material în mărime de 17500 lei, prejudiciului moral în mărime de 200 000 lei și cheltuielile de judecată în mărime de 1800 lei.

Ulterior, Moraru Elena a înaintat cerere de concretizare, prin care solicitat atragerea în calitate de pârât pe ÎM SIA „Moldasig” SRL, încasarea în mod solidar de la Gudumac Vladimir și ÎM SIA „Moldasig” SRL a prejudiciul material în mărime de 16826,50 lei, prejudiciul moral în mărime de 300 000 lei și cheltuielile de judecată în mărime de 1800 lei.

Prin încheierea Judecătorei Edineț din 30 noiembrie 2015 a fost atras în calitate de copârât ÎM SIA „Moldasig” SRL.

Prin hotărârea Judecătorei Edineț din 02 martie 2016 acțiunea a fost admisă parțial. S-a încasat de la Gudumac Vladimir în beneficiul lui Moraru Elena prejudiciul moral în mărime de 10 000 lei. S-a încasat de la ÎM SIA „Moldasig” SRL în beneficiul lui Moraru Elena despăgubirea de asigurare în mărime de 2182,87 lei. S-a încasat de la ÎM SIA „Moldasig” SRL în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 270 lei. S-a încasat de la Gudumac Vladimir în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 100 lei. În rest acțiunea a fost respinsă.

Prima instanță, fiind investită să judece pricina dată a ajuns la concluzia că reclamanta Moraru Elena, în urma accidentului rutier a primit vătămări corporale medii și este în drept, în conformitate cu art. 1398,1416,1418 Cod civil, art. 1301 și 1315 alin.(1) lit. b) Cod civil și art. 15 al Legii nr. 414 din 22.12.2006 cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule, să ceară despăgubire de asigurare, cheltuieli suportate în legătură cu vătămarea sănătății și anume de tratament.

La stabilirea sumei despăgubirii de asigurare, instanța de judecată a luat în considerație prevederile art. 25 alin. (2) lit. d) al Legii 414 din 22.12.2006 cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagubele produse de autovehicule, admițând despăgubirea de asigurare în sumă de 2182,87 lei ca cheltuieli pentru procurarea medicamentelor conform bonurilor anexate. În acest sens instanța de judecată a considerat veridică argumentarea prezentată în acest sens de către compania de asigurare în Actul de constatare a cheltuielilor medicale suportate în urma accidentului rutier din 28.01.2016 (f.d.87) și a respins solicitarea reclamantei despre încasarea restului sumei de 14643,63 lei, din motivul că nu este probată conform prevederilor art. 118 CPC.

La stabilirea prejudiciului moral, instanța de judecată, dispunând încasarea parțială a prejudiciului moral de 10 000 lei de la Gudumac Vladimir, s-a bazat principiile compensării rezonabile și echitabile a prejudiciului moral prevăzu și de prevederile art. 41 al CEDO, indicînd, că reclamanta Moraru Elena a primit vătămări corporale medii, a suportat suferințe morale, la moment nu lucrează este

pensionară de vîrstă, copii nu au un serviciu și nu o pot ajuta material, iar persoana vinovată în comiterea accidentului rutier este căsătorit și are la întreținere un copil minor, la moment lucrează, a fost condamnat în comiterea infracțiunii prevăzute de art.264 alin.(1) CP - comisă din imprudență, a achitat parțial prejudiciul cauzat reclamantei în sumă de 1400 lei.

Totodată instanța a invocat că prejudiciul moral nu urmează să fie încasat de ÎM SIA „Moldasig” SRL, deoarece conform art. 16 alin.(1) lit. 1) al Legii cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagubele produse de autovehicule, asigurătorul nu acordă despăgubiri pentru sumele de recuperare a pagubei morale rezultate din accident.

Prima instanță a respins pretenția privind încasarea cheltuielilor pentru asistență juridică în sumă de 1800 lei, deoarece reclamanta nu a prezentat careva probe în confirmarea acestora.

La 23 martie 2016 Moraru Elena a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitînd casarea acesteia cu emiterea a unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă integral.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 08 noiembrie 2016 a fost respins apelul declarat de Moraru Elena și menținută hotărîrea primei instanțe.

În susținere concluziei sale, instanța de apel a reținut că contrar prevederilor art. 118 CPC, Moraru Elena nu a prezentat nici în prima instanță, nici în instanța de apel, probe veridice și pertinente care ar confirma cuantumul integral al prejudiciului material solicitat.

Cu referire la prejudiciul moral, instanța de apel, invocînd prevederile art. 1423 alin. (1) Cod civil, a menționat că cuantumul prejudiciului moral încasat din contul lui Gudumac Valeriu în beneficiul Elenei Moraru în sumă de 10 000 lei corespunde caracterului și gravității suferințelor psihice suportate de apelantă și constituie o sumă reală și rezonabilă.

La data de 16 decembrie 2016, în termenul prevăzut de art. 434 CPC, avocatul Odobescu Ghenadie în interesele Elenei Moraru a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd admiterea lui, casarea hotărîrilor judecătorești și emiterea unei noi hotărîri prin care a admite integral acțiunea.

Cu referire la prejudiciu material, recurenta susține că despăgubirea trebuie să acopere cheltuielile de îngrijire medicală și, dacă va fi cazul, cheltuielile determinate de sporirea nevoilor de viață ale celui păgubit, precum și orice alte prejudicii materiale.

Totodată, susține referitor la prejudiciul moral, precum că cuantumul reparației prin echivalent bănesc trebuie stabilit în raport cu valoarea daunei la data pronunțării hotărîrii judecătorești, deoarece numai astfel se asigură persoanei

vătămate posibilitatea de a-și restabili, la prețul zilei, situația patrimonială pe care o avea înainte de prejudiciere.

Afirmă că valoarea prejudiciului moral sub forma suferințelor psihice suportate de Moraru Elena estimează la suma de 300 000 lei care rezultă din durerea fizică și psihică suportată.

Recurenta consideră incorectă aprecierea cuantumului despăgubirilor morale stabilite de instanța de fond, mărimea sumei stabilite reprezintă, mai mult, defăimare decît despăgubire echitabilă.

Referitor la încasarea cheltuielilor pentru asistență juridică în sumă de 1800 lei, susține că există dovada caracterului real al achitării sumei în acest sens.

Examinînd temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat este inadmisibil.

În conformitate cu art.432 CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de avocatul Odobescu Ghenadie în interesele Elenei Moraru nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Astfel, analizînd actele cauzei, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ constată că argumentele formulate în recurs se limitează la situația de apreciere de către instanțele ierarhic inferioare a circumstanțelor de fapt a cauzei, iar argumentele invocate în recurs, în esența lor, sînt similare argumentelor invocate atît în prima instanță cît și în instanța de apel și sînt expuse asupra circumstanțelor de fapt și nu de drept.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC, fără a se examina temeinicia lor.

Pe cînd, alte argumente invocate în recurs nu au relevanță, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respins. Or recursul, exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocat în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat în mod corespunzător.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de avocatul Odobescu Ghenadie în interesele Elenei Moraru ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de avocatul Odobescu Ghenadie în interesele Elenei Moraru se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Maria Ghervas

Iurie Bejenaru